

Campus Obert

► TEMA

L'escriptor, el polític i el seu temps

L'Ajuntament de Pollença i la Universitat de les Illes Balears convoquen unes Jornades Històriques per al mes d'octubre en el centenari de la mort de l'escriptor pollencí per tractar la seva figura i el seu temps

2016: Any Picó i Campamar

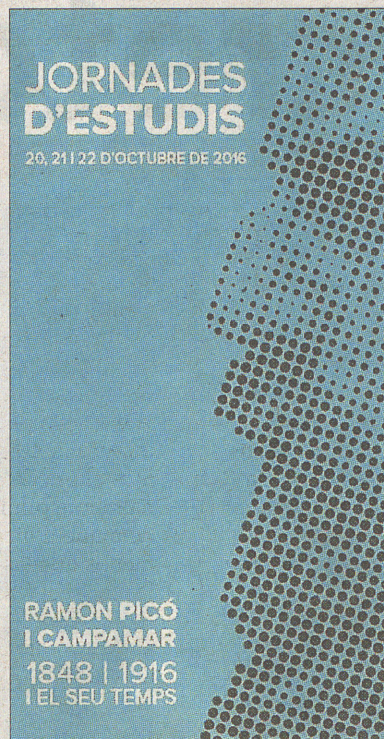
✚ Bartomeu Orell i Villalonga*

W eöbbelin és un poble de l'Alemanya Oriental tristament recordat pel camp de concentració que hi construïren els nazis als darrers mesos de la 2^a Guerra Mundial. L'instal·laren prop del museu i el monument dedicats, amb motius propagandístics, al poeta romàntic Theodor Körner; emperò coneixem el final de la història: unes 160 víctimes varen

ser enterrades al parc en torn d'aquell museu, el qual la RDA convertí (1965) en centre d'interpretació de l'escriptor alemany i monument admonitori del camp de concentració. La memòria històrica.

'L'espasa' és un dels poemes més coneguts de Körner, escrit poques hores abans de morir a la batalla de Lützow (1813), durant la guerra napoleònica. La primera traducció en català d'aquests versos tingué un cert èxit i fou obra del pollencí Ramón Picó i Campamar (1848-1916) qui, emigrat a Barcelona amb 11 anys, destacà en la

poesia i el teatre de la Renaixença, amb poemes lírics i drames històrics. Figura destacada del catalanisme polític, Picó formà part de la Lliga de Catalunya i presidí l'Ateneu Barcelonès.

També va ser autor de romanços històrics com 'El martiri de Ramon Llull'. Precisament el 2016, l'Any Llull, ha estat declarat també l'Any Picó i Campamar per l'Ajuntament de Pollença. Per aquest motiu, el Departament de Ciències Històriques de la UIB i l'Àrea de Biblioteques del consistori pollencí han convocat unes Jornades per als dies 20 a 22 d'octubre dedicades a la figura d'aquest literat i polític i en torn a l'època en què va viure fins fa just ara 100 anys. Una bona oportunitat per a donar a conèixer una figura de primera línia poc coneguda pel gran públic.

* Doctor en Història i Màster en Comunicació (UIB)

► TEMA

Renovació pedagògica a la Segona República

La política educativa implantada a Espanya durant la Segona República estava en part basada en les aportacions fetes per la Institución Libre de Enseñanza. Tanmateix, les condicions socials, polítiques i econòmiques d'aquell temps van dificultar primer i abolir després, el desenvolupament de bona part de les mesures educatives empreses

Mestres per la memòria

✚ Catalina Martorell Fullana*

El darrer dissabte de maig, Memòria de Mallorca recordava la tasca dels mestres de la Segona República en el cinquè aniversari del Mur de la Memòria ubicat al cementiri de Palma. És prou conegut dins l'imaginari col·lectiu l'impuls que es donà en matèria educativa durant aquest

curt període de temps. Fou una època on s'aixecaren escoles arreu de la ciutat i dels pobles de Mallorca incorporant a totes elles les darreres innovacions pedagògiques. Però a més, darrere aquest impuls, que venia acompanyat d'un context polític favorable, hi havia la il·lusió d'uns mestres i d'un poble que creien en l'ensenyament com a via de transformació social. Aquests mestres, que no eren indiferents a les injustícies socials que patia el poble baix, treballaren durant sis

tat mutual Unió Obrera Balear. De la mateixa manera, eren coneixedors del projecte trencador de l'Escola Moderna impulsat per Francesc Ferrer i Guàrdia a principi de segle XX.

Unes idees que repetiren els protagonistes de la Segona

República i que acabaren de manera tràgica. Parlem en general de vides anònimes, des de persones que participaven en aquests cercles alternatius, fins als mestres. Alguns són coneguts -com Pere Capellà i Roca o Joan Monserrat i Parets- per les biografies i estudis que els han dedicat. La majoria, però, encara romanen en l'oblit. Com diu el lema de Memòria de Mallorca, «recordar és més necessari que mai».

anys per a l'escola i per a la societat i ho feren enfrontant-se a la tradició i a la moral catòlica.

Molts d'ells ja feia temps que havien apostat per crear escoles i ateneus racionalistes, és a dir, escoles laiques i lliurepensadores. També des de final del segle XIX imitaven antics precursors com el republicà i lliurepensador Guillem Cifre de Colonya o impulsaven escoles i cooperatives com havia fet Felix-Mateu Domeray i la seva companya Francisca Vidal Tous amb la socie-

* Doctora en Història

► TEMA

La representació dels ciutadans

Encara sou a temps si us voleu apuntar com a participants al 68è Congrés Internacional d'Història del Parlamentarisme. El termini d'inscripció conclou el proper 15 de juliol. Trobareu tota la informació al web <http://ichrpi.uib.cat/>

68è Congrés Internacional d'Història del Parlamentarisme

✚ Rafel Puigserver Pou*

Entre els dies 6 i 9 de setembre de 2016 tindrà lloc a Palma el 68è Congrés de la Comissió Internacional d'Història Parlamentària (ICHRPI). En aquesta ocasió, el tema principal de la trobada és mostrar la realitat política i institucional dels parlaments i les seves estructures multi-nivell, com per exemple els parla-

ments regionals en els estats descentralitzats, les noves institucions legislatives com el Parlament Europeu, o les assemblees representatives d'entitats supranacionals, com l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa.

En el congrés també es vol reflexionar sobre les formes de representació política, amb especial atenció a la representació parlamentària al llarg de la història, així com a les fonts per a la història parlamentària, la gestió de la informació

i les possibles aplicacions per a futurs estudis parlamentaris.

El fet que aquesta trobada se celebri a Mallorca ens permetrà oferir un espai per a la reflexió comparativa dels estudiosos de les assemblees representatives de la Corona d'Aragó.

Pet tot això durant aquests quatre dies, rebrem la visita d'experts d'Europa (Alemanya, Itàlia, França, Regne Unit, Holanda, Hongria, Polònia, Romania, Sèrbia i Espanya), els Estats Units, Brasil, Xile,

i fins i tot la Xina. També hi participen professors de la UIB de diferents àmbits: història, dret, etc.

La International Commission for the History of Representative and Parliamentary Institutions (ICHRPI) és una comissió afiliada al Comitè Internacional de Ciències Històriques que fou fundada el 1936. El seu objectiu és la discussió i publi-

cació de recerques sobre les institucions representatives i parlamentàries, en contraposició a les corrents antiparlamentàries que es donaven a l'Europa d'entreguerres. Entre les activitats de la ICHRPI destaquen els congressos anuals, la sèrie d'estudis i la publicació de la revista semestral *Parliaments, Estates and Representation*.

* Doctor en Humanitats i Ciències Socials i membre del Secretariat Tècnic del Congrés.

CUESTIONES DE
ACTUALIDAD
DESDE LA
ÓPTICA DE
EXPERTOS
UNIVERSITARIOS

COORDINACIÓN

Sebastià Serra i Busquets

Antoni Vives Reus

Rafel Puigserver Pou (CEDOC-UIB)